

č. j.: MF-2587/2022/4701

Centrální harmonizační jednotka

Ministerstvo financí ČR

ifo

Zpráva

o výsledcích finančních kontrol ve veřejné správě za rok 2021

Duben 2022

Obsah

Úvod.....	1
Finanční kontrola v roce 2021 – shrnutí.....	2
1 Veřejnosprávní kontrola.....	5
2 Veřejnosprávní kontrola prostředků poskytnutých z fondů Evropské unie.....	8
3 Kontrola v oblasti porušení rozpočtové kázně ze strany finančních úřadů.....	14
4 Vnitřní kontrolní systém.....	16

Úvod

Ministerstvo financí vypracovalo zprávu o výsledcích finančních kontrol ve veřejné správě za rok 2021 (dále jen „Zpráva“) v souladu s ustanovením § 22 zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finanční kontrole“). **Zpráva obsahuje souhrnné zhodnocení výsledků finančních kontrol zajišťovaných orgány veřejné správy včetně přehledu nejvýznamnějších kontrolních zjištění.**¹

Orgány veřejné správy, které mají povinnost odevzdat zprávu o výsledcích finančních kontrol, definuje ustanovení § 2 písm. a) zákona o finanční kontrole. Výsledky obsažené ve Zprávě vychází z výsledků jednotlivých zpráv, které vyplnily a předložily:

- organizační složky státu,
- územní samosprávné celky,
 - kraje,
 - hlavní město Praha a městské části hlavního města Prahy,
 - obce, statutární města,
- ostatní orgány veřejné správy,
 - státní příspěvkové organizace,
 - státní fondy,
 - Regionální rady regionů soudržnosti,
 - dobrovolné svazky obcí,
 - příspěvkové organizace územních samosprávných celků,
 - jiné právnické osoby zřízené k plnění úkolů veřejné správy zvláštním právním předpisem,
 - jiné právnické osoby zřízené na základě zvláštního právního předpisu, které hospodaří s veřejnými prostředky.

Zhodnocení výsledků finančních kontrol ve veřejné správě za rok 2021 provedlo 3 127 orgánů veřejné správy.²

Ve Zprávě byly rovněž využity

- poznatky, zkušenosti a zjištění Ministerstva financí z výkonu finanční kontroly a auditu,
- informace o kontrolách prostředků poskytnutých z fondů Evropské unie z informačního systému Ministerstva pro místní rozvoj MS 2014+,
- informace o počtech opatření dle ustanovení § 14e, § 14f a § 15 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů,
- informace o porušení rozpočtové kázně, které eviduje Generální finanční ředitelství,
- informace o závažných zjištěních z Informačního systému Finanční kontroly ve veřejné správě a
- informace o hlášení nesrovnalostí Centrálního kontaktního bodu sítě AFCOS.

¹ Podrobné informace o systému finanční kontroly včetně souvisejících metodických materiálů jsou přístupné na webové stránce: <https://www.mfcr.cz/cs/verejny-sektor/kontrola-verejnych-financi>.

² Ministerstvo financí vychází v souhrnném zhodnocení primárně z dat poskytnutých jednotlivými orgány veřejné správy.

Finanční kontrola v roce 2021 – shrnutí

Vývojové trendy v roce 2021

V roce 2021 kontrolní orgány nadále pokračovaly v trendu výkonu kontroly na dálku, kdy byla kontrola prováděná zcela nebo ve značné míře v místě výkonu práce kontrolujícího na základě elektronických podkladů. Oproti roku 2020, kdy byl zaznamenán zásadní pokles počtu veřejnosprávních kontrol i daňových kontrol, došlo u všech kontrolních orgánů k mírnému nárůstu počtu vykonaných kontrol.

V rámci kontroly veřejné finanční podpory Ministerstvo financí dlouhodobě usiluje o odstraňování duplicitních kontrol u příjemců. Odpovědnost za provedení kontroly nese vždy primárně poskytovatel veřejné finanční podpory. **K systémovému omezování navazujících daňových kontrol ze strany finančních úřadů přispělo posílení kompetencí poskytovatelů, zejména stanovení povinnosti poskytovatele vyzvat příjemce k dobrovolné nápravě nebo vrácení neoprávněně použitých prostředků.** V roce 2021 bylo na základě výzvy poskytovatelů prostředků z fondů Evropské unie vráceno více než 540 mil. Kč. K vymáhání těchto prostředků tudíž následně nemusely přistupovat finanční úřady v rámci správy odvodu za porušení rozpočtové kázně. Dlouhodobé snižování počtu podnětů na finanční úřady ze strany poskytovatelů lze sledovat také ze statistik Generálního finančního ředitelství. V roce 2021 finanční úřady prověřily na základě podnětu 750 projektů, zatímco v roce 2019 to bylo 814 projektů a v roce 2018 dokonce 1197 projektů. Ze 750 projektů prověřených na základě podnětu bylo pouze 116 projektů financovaných z fondů EU.

Naopak překážkou nastaveného trendu snižování počtu kontrol veřejné finanční podpory se stal rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. září 2020, č. j. 7 Afs 63/2019 – 31, který vedl ke **zrušení dříve aplikovaného přístupu k řešení podnětů od poskytovatelů a jiných kontrolních orgánů bez nutnosti zahájení vlastní daňové kontroly.** Tento postup umožňoval finančním úřadům vydávat rozhodnutí v rámci správy odvodu za porušení rozpočtové kázně na základě podkladů, které jim byly předloženy formou podnětu od jiného kontrolního orgánu, který již kontrolu provedl (Ministerstvo financí nezbytné náležitosti takových podnětů pro jejich další využití ze strany finančních úřadů podrobně upravilo v Metodickém pokynu CHJ č. 4 - Metodika předávání informací a podnětů na orgány Finanční správy České republiky). V řadě případů tak byla odstraněna duplicitní kontrola finančního úřadu, která by měla stejný předmět jako kontrola již jednou provedená původním kontrolním orgánem. V roce 2021 finanční úřady vydaly bez provedení daňové kontroly pouze 12% platebních výměrů. Došlo tak k zásadnímu poklesu ve srovnání s obdobím před vydáním rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, kdy například v roce 2019 finanční úřady vydaly až 50 % platebních výměrů na základě obdržných podkladů z již provedené kontroly.

Slabé stránky v rámci jednotlivých pilířů finanční kontroly

Finanční kontrolu tvoří veřejnosprávní kontrola (kontrola hospodaření podřízených organizací, kontrola veřejné finanční podpory a kontrola prováděná Ministerstvem financí) a vnitřní kontrolní systém organizací (interní audit a řídicí a kontrolní mechanismy uvnitř orgánů veřejné správy).

Veškeré identifikované slabé stránky jsou Ministerstvem financí prioritizovány v rámci jeho metodické činnosti a jsou rovněž předmětem podrobnějších analýz, které v současné době Ministerstvo financí zpracovává ve spolupráci s Univerzitou Karlovou, Masarykovou univerzitou a vybranými experty ze zahraničních univerzit v rámci projektu Posílení řízení a kontroly veřejných financí, jehož cílem je komplexní zhodnocení fungování stávajícího systému řízení a kontroly veřejných financí v ČR a příprava věcného záměru nového zákona regulujícího tuto oblast.

Veřejnosprávní kontrola

Veřejnosprávní kontrola je pro správce kapitol státního rozpočtu, územní samosprávné celky a poskytovatele hlavním nástrojem jak ověřit, že s veřejnými prostředky poskytnutými ve formě financování příspěvkových organizací nebo organizačních složek státu v jejich působnosti nebo formou veřejné finanční podpory je nakládáno v souladu se stanovenými pravidly. Tento nástroj využívají kontrolní orgány na jednotlivých úrovních veřejné správy v různé míře. Z dlouhodobého hlediska se jako problematický jeví výkon veřejnosprávní kontroly u menších obcí. Každá obec by měla být schopna zajistit kontrolu svých příspěvkových organizací (u menších obcí se jedná zejména o mateřské a základní školy). Řada z nich však nedisponuje osobami s dostatečnými znalostmi pro výkon kontrolní činnosti nebo dostatkem personálu pro takovou činnost.

Outsourcing veřejnosprávní kontroly je proto na této úrovni veřejné správy běžně využívaným institutem, a to i přesto, že zákon o finanční kontrole takovou možnost nedává. Zákon požaduje, aby kontrolu vždy vykonali zaměstnanci nebo starosta obce. Jiné osoby se na výkonu veřejnosprávní kontroly mohou podílet pouze jako osoby přizvané. Obce kontrolu za úplatu zadávají externímu subjektu. U takto provedené kontroly následně hrozí, že bude ze strany příspěvkové organizace nebo příjemce veřejné finanční podpory považována za neoprávněnou. **Snaha o naplnění zákonných požadavků může na druhou stranu vést k umělému vytváření kontrolních skupin, kdy se pouze formálně veřejnosprávní kontroly účastní zaměstnanec kontrolního orgánu, ale kontrolu ve skutečnosti vykonávají pouze externí přizvané osoby.** Tento faktický stav je z pohledu Ministerstva financí podnětem pro otevření diskuze o uvolnění zákonných požadavků a nastavení jednodušších kontrolních pravidel pro malé obce.

Veřejnosprávní kontrola u obcí se dále často zaměňuje s kontrolou, kterou vykonává finanční nebo kontrolní výbor zastupitelstva obce. Přestože se jedná o dva rozdílné kontrolní mechanismy s jinou právní úpravou a procesním režimem, je z věcného hlediska pochopitelné, že se výkonem veřejnosprávní kontroly pověřují právě zástupci těchto výborů. Platí zde ale obdobně jak u outsourcingu na externí subjekty, že tyto osoby nejsou zaměstnanci obce a tudíž tuto kontrolu mohou vykonávat pouze jako přizvané osoby.

K negativnímu vnímání povinnosti vykonávat veřejnosprávní kontrolu může u malých obcí přispívat také **mylné přesvědčení, že musí každou svoji příspěvkovou organizaci zkontrolovat minimálně jednou za rok.** Takový požadavek zákon nestanoví a zůstává tudíž plně v kompetenci a odpovědnosti obce, aby veřejnosprávní kontrolu prováděla v takové míře, která jí poskytuje dostatečné informace pro rozhodování a řízení relevantních rizik.

Vnitřní kontrolní systém

V roce 2021 vykazalo 1 308 orgánů veřejné správy, že mají zřízenou funkci interního auditu. Z dlouhodobého sledování vykazovaných údajů a sdělení v textových částech zpráv o výsledcích finančních kontrol Ministerstvo financí identifikovalo několik závažných systémových problémů souvisejících s fungováním interního auditu ve veřejné správě.

Z celkového počtu 1 308 orgánů veřejné správy, které zřídily funkci interního auditu, až 251 nevykázalo provedení ani jednoho interního auditu. V uvedených případech je nutno dojít k závěru, že osoba, která je zaměstnána jako interní auditor, vykonává jinou činnost, například veřejnosprávní kontrolu, agendu stížností, řízení rizik nebo ochrany osobních údajů. Tento závěr potvrzuje řada vyjádření orgánů veřejné správy (například jedno statutární město přímo uvedlo, že odbor interního auditu je primárně zaměřen na provádění veřejnosprávních kontrol).

Dále 153 orgánů veřejné správy vykazuje, že **interní audit je u nich vykonáván na méně než jeden úvazek a 70 orgánů veřejné správy dokonce na méně než 0,1 úvazku.** V praxi to znamená, že interní auditor je u orgánů veřejné správy zaměstnán pouze na dohodu a vykonává tuto činnost zpravidla pro více subjektů. Z hlediska zákona není vyloučeno, aby interní auditor vykonával svoji funkci pouze na dohodu, nicméně řádně

začlenění interního auditora do orgánu veřejné správy mu umožňuje dlouhodobé sledování slabých a silných stránek zavedených procesů, promptní reakci na nově vzniklá rizika a lepší formulaci doporučení ke zdokonalování systému. Je proto otázkou, zda v takových podmínkách může interní auditor skutečně naplňovat svou roli a poskytovat vedení organizace objektivní ujištění o fungování vnitřního kontrolního systému a procesů uvnitř organizace nebo zda se jedná spíše o čistě formální naplnění požadavku zákona bez konkrétní přidané hodnoty.

S výše uvedenými problémy úzce souvisí skutečnost, že **interní audit je zřízen u řady malých příspěvkových organizací nebo obcí, u nichž to zákon nepožaduje**. Funkci interního auditu zřídilo 713 obcí, i když tato povinnost je stanovena pouze 87 obcím, které mají nad 15 000 obyvatel. Rozhodnutí, zda bude interní audit zřízen u příspěvkových organizací, je plně v kompetenci zřizovatele. Zřízení funkce interního auditu vykázalo 359 příspěvkových organizací. U některých z nich je to odůvodněné (zejména u nemocnic), nicméně v drtivé většině případů se jedná o drobné organizace, které hospodaří s malým objemem veřejných prostředků a je u nich proto ke zvážení, zda systémový přínos interního auditu převažuje nad náklady na jeho fungování.

V několika případech bylo identifikováno porušení zákona související s **delegací funkce interního auditu na externí subjekt**, například auditorskou společností. Výkon interního auditu externím subjektem je v rozporu se zákonem a svědčí o nepochopení smyslu této funkce.

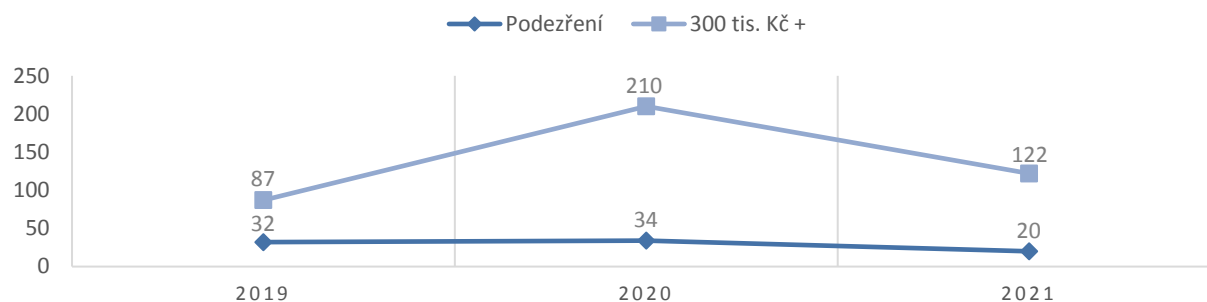
Zjištění z vykonaných finančních kontrol

Kontrolní orgány v souladu s ustanovením § 22 odst. 5 zákona o finanční kontrole na základě zjištění z vykonaných finančních kontrol informují Ministerstvo financí o závažných zjištěních z vykonaných finančních kontrol. V roce 2021 kontrolní orgány

- oznámily ve 20 případech podezření na spáchání trestného činu orgánům činným v trestním řízení. Podezření na spáchání trestného činu se týkalo zejména podvodu, dotačního podvodu, porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti, poškození věřitele, sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě a poškozením finančních zájmů Evropské unie;
- identifikovaly 122 případů neoprávněného použití, zadržení, ztráty nebo poškození veřejných prostředků, které v jednotlivých případech přesahovalo 300 000 Kč. Celková výše neoprávněného použití, zadržení, ztráty nebo poškození veřejných prostředků činí 403 077 644 Kč.

Vývoj počtu případů podezření na spáchání trestného činu („Podezření“) a počtu případů neoprávněného použití, zadržení, ztráty nebo poškození veřejných prostředků, které v jednotlivých případech přesahovalo 300 000 Kč („300 tis. Kč +“), zobrazuje Graf 1.

Graf 1 – Vývoj počtu podezření na spáchání trestného činu a počtu případů porušení přesahujících hodnotu 300 tis. Kč za roky 2019-2021

1 Veřejnosprávní kontrola

Veřejnosprávní kontrola je finanční kontrolou skutečností rozhodných pro hospodaření s veřejnými prostředky, zejména při vynakládání veřejných výdajů včetně veřejné finanční podpory u kontrolovaných osob, a to před jejich poskytnutím, v průběhu jejich použití a následně po jejich použití. Veřejnosprávní kontrolou je kontrola hospodaření orgánu veřejné správy nebo kontrola žadatele a příjemce veřejné finanční podpory.

Ve veřejné správě bylo v roce 2021 vykonáno 37 090 veřejnosprávních kontrol.

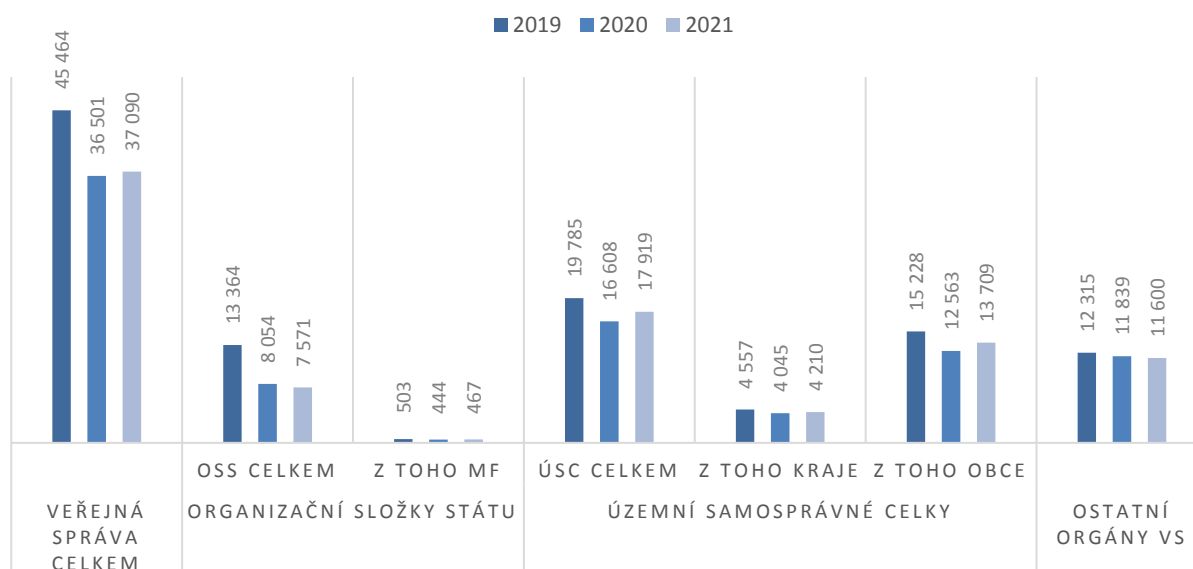
Organizační složky státu vykonaly 7 571 veřejnosprávních kontrol, z toho 467 vykonalo **Ministerstvo financí**³. **Územní samosprávné celky** vykonaly 17 919 kontrol, z toho

- 4 210 vykonaly kraje,
- 13 709 vykonaly obce.

Ostatní orgány veřejné správy vykonaly 11 600 veřejnosprávních kontrol.

Vývoj počtu vykonaných veřejnosprávních kontrol dle typu subjektu veřejné správy, který kontrolu vykonal, zobrazuje Graf 2.

Graf 2 – Vývoj počtu veřejnosprávních kontrol vykonaných ve veřejné správě za roky 2019-2021

Kontrolní orgány vykonaly 84,7 % veřejnosprávních kontrol na základě plánu kontrol a 15,3 % mimo plán kontrol. V roce 2021 došlo oproti roku 2020 k mírnému poklesu (86,60 %). Ministerstvo financí považuje podíl kontrol vykonaných mimo plán do 20 % za vyvážený kompromis mezi sledováním dlouhodobých kontrolních cílů na základě důkladné analýzy rizik a zajištěním operativního ujištění o řádném hospodaření v návaznosti na aktuální skutečnosti. Z celkového počtu 920 kontrolních orgánů, které provedly neplánované kontroly, se v 637 případech jednalo o 1 nebo 2 kontroly. V drtivé většině případů se jedná o menší obce.

³ Kontroly Ministerstva financí zahrnují kontroly hospodaření s veřejnými prostředky, zejména při vynakládání veřejných výdajů s přímou vazbou na vyhodnocování přiměřenosti a účinnosti zavedeného vnitřního kontrolního systému, kontroly systému poskytování veřejné finanční podpory, kontroly veřejné finanční podpory včetně investičních pobídek. V případě prostředků z Evropské unie dále kontroly Ministerstva financí zahrnují auditový systém, audit operací, audit účetní závěrky, které vykonává Auditní orgány a kontroly prováděné Platebním a certifikačním orgánem.

Při kontrole hospodaření kontrolní orgány odhalily závažné nedostatky v

- účetnictví (inventarizace, účtování),
- nastavení finanční kontroly (řídící kontrola),
- nakládání s majetkem,
- rozpočtu (rozpočtová opatření),
- oblasti mezd, platů, odměn, cestovných náhrad, obdobných a souvisejících plateb.

Kontrolní orgány identifikovaly svá zjištění nejčastěji v oblasti účetnictví, zejména v účtování a inventarizaci. Dále se nedostatky často objevují v nastavení vnitřních předpisů a řídicí kontroly. V řadě případů kontrola odhalí zejména formální nedostatky, které nemají zásadní vliv na hospodaření. Toto může být způsobeno nevhodným zaměřením kontroly nebo provedením kontroly bez vstupní analýzy rizik.

Příkladem dobré praxe jsou závěry kontrol, které představují potenciál k zefektivnění nakládání s veřejnými prostředky v konkrétní oblasti. Kontrola hospodaření, která je postavena na prověřování skutečností rozhodných pro hospodaření s veřejnými prostředky na bázi alespoň základní analýzy rizik a jejich finančních dopadů vede k pokrytí vyššího finančního objemu a identifikaci kontrolních zjištění v různých zásadních oblastech činnosti kontrolovaných subjektů.

Vybraná zjištění Ministerstva financí z kontrol hospodaření

1. Kontrolované osoby při realizaci veřejných zakázek malého rozsahu nemají řádně nastaven vnitřní kontrolní systém, zejména nedostatečně dokumentují proces rozhodování nad učiněním výdaje veřejných finančních prostředků a řádně neprovádí řídicí kontrolu před vznikem závazku. V důsledku nesprávného provedení řídicí kontroly před vznikem závazku není kontrolovanými osobami předcházeno situacím, kdy je v rámci veřejné zakázky malého rozsahu pořizováno zboží či služby dle preferencí zaměstnanců kontrolované osoby, nikoli dle charakteru existující potřeby. V takových případech poté může docházet k výdaji veřejných finančních prostředků na zboží či služby, které nejsou pro plnění úkolů kontrolovaných osob nezbytné, případně které svou kvalitou neúměrně převyšují existující potřebu, tj. potřebu by bylo možné uspokojit v požadované míře i prostřednictvím plnění s výrazně nižší kvalitou a pořizovací cenou. Jedná se o systémově typizované zjištění identifikované u více kontrolovaných osob.
2. Kontrolovaná osoba umožnila, aby externí společnost vykonávala na základě uzavřené smlouvy kontrolní činnosti, které jsou úzce a neoddtělitelně spjaté s realizací výdajů veřejných finančních prostředků svěřených kontrolované osobě. Tato společnost se tak podílela, a měla vliv, na vydávání rozhodnutí o poskytnutí veřejné finanční podpory či schválení vyúčtování poskytované dotace. Kontrolovaná osoba delegací části kontrolních činností na externího dodavatele ztratila plnou a požadovanou kontrolu nad procesy, které mají zajišťovat využívání veřejných finančních prostředků v souladu s právními předpisy a principy účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti.
3. Kontrolovaná osoba se při pořízení konkrétních notebooků dostatečně nezabývala posouzením účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti připravované a posléze realizované výdajové operace. Místo zaměření se na definování skutečné potřeby a odůvodněné míry požadavků technické výbavy IT vybavení, byla kontrolovaná osoba zcela zjevně zaměřena prioritně na zajištění splnění osobních preferencí na jednotlivá zařízení prostřednictvím zadání přímé objednávky. Požadavky na nákup konkrétních notebooků, či přímo názvem označené zařízení iPad, postrádají náležitě věcné a technické odůvodnění, a vytvářejí potřebu vynaložení vyššího finančního objemu veřejných prostředků pro zajištění obecně definované potřeby. Touto potřebou bylo obecné zajištění IT vybavení zaměstnancům kontrolované osoby za účelem plnění jim svěřených úkolů v rámci jejich běžné agendy. Dle kontrolní skupiny bylo identifikováno podezření na nevhodné vynaložení prostředků státního rozpočtu ve výši 387 959 Kč. Pokud by kontrolovaná osoba pečlivě zvážila rozsah oprávněné potřeby a definovala svoje požadavky prokazatelně ve vazbě na tuto oprávněnou potřebu, mohla realizovat výběr konkrétního řešení a dodavatele v mnohem širším okruhu produktů i dodavatelů, a tím i s potenciálem

nižší potřeby finančních prostředků, které pro nákup IT vybavení s nestanovenými parametry nakonec vynaložila.

4. Kontrolovaná osoba najímala na práci vybrané osoby z řad stálých zaměstnanců a externích pracovníků, přičemž za tuto práci poskytovala související peněžitou odměnu. Tato spolupráce však nebyla řádně ošetřena písemně, tj. kontrolovaná osoba jakožto zaměstnavatel neuzavřela písemné dohody o provedení práce a dohody o pracovní činnosti.
5. Kontrolovaná osoba jako zadavatel veřejné zakázky nedostatečně specifikovala v zadávacích podmínkách zadávaných veřejných zakázek své potřeby ve smyslu celkového požadovaného objemu plnění, a soutěžila pouze jednotkové ceny poptávaných dodávek či služeb. Kontrolovaná osoba rovněž v zadávací dokumentaci nedostatečně definovala způsob hodnocení obdržených nabídek a k hodnocení nabídek přistoupila v obdobných případech odlišně. Tímto jednáním došlo k porušení zásady transparentnosti a zákazu diskriminace dle § 6 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek
6. Kontrolovaná osoba poskytla 4 zaměstnancům osobní příplatek ve výši přesahující 50 % platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě, do které byli tito zaměstnanci zařazeni, aniž by takovou výši osobního příplatku odůvodnila skutečností, že se jednalo o vynikající, všeobecně uznávané odborníky. Dále kontrolovaná osoba poskytla jednomu zaměstnanci osobní příplatek dokonce ve výši přesahující 100 % platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě, do které byl tento zaměstnanec zařazen. Vzniklo tak podezření, že se kontrolovaná osoba dopustila přestupku na úseku odměňování zaměstnanců ve smyslu § 26 odst. 1 písm. h) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů. Dle kontrolní skupiny tímto porušením došlo k neoprávněnému použití peněžních prostředků státního rozpočtu a vzniklo podezření na porušení rozpočtové kázně v částce 648 750 Kč.

Při kontrole veřejné finanční podpory kontrolní orgány odhalily nedostatky, které spočívaly v

- nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek,
- nedodržení podmínek stanovených rozhodnutím nebo veřejnoprávní smlouvou,
- nedodržení pravidel pro vedení účetnictví,
- nedodržení účelu veřejné finanční podpory.

Mezi nejčastější zjištění kontrolních orgánů patří nedodržení pravidel vykazování a nedodržení podmínek stanovených rozhodnutím nebo veřejnoprávní smlouvou.

Vybraná zjištění Ministerstva financí z kontrol veřejné finanční podpory

1. Kontrolovaná osoba, jako příjemce dotace, u vybraného vzorku nákladů nedoložila prvotní doklady, na základě kterých bylo účtováno o skutečných nákladech vykazovaných jako čerpání dotace v účetním deníku, a to ve výši 1 570 758,42 Kč. Nedoložením dokladů nebyla prokázána oprávněnost použití prostředků dotace, neboť nelze určit, jakým způsobem byla část prostředků dotace použita. Kontrolovaná osoba, jako příjemce dotace, tudíž neprokázala dodržení podmínek uvedených v Rozhodnutí o poskytnutí dotace. V důsledku toho došlo k neoprávněnému použití peněžních prostředků státního rozpočtu a podezření na porušení rozpočtové kázně.
2. Kontrolovaná osoba, jako příjemce dotace, u vybraného vzorku dokladů použila prostředky dotace na úhradu nákladů vyloučených podmínkami pro použití dotace, například na pořízení investičního majetku, včetně provedení technického zhodnocení pronajatého majetku nebo na nevratnou kauci na pronájem vozu. Zahrnutí těchto nákladů do čerpání dotace je v rozporu s Podmínkami pro použití dotace a povinnostmi příjemce dotace. V důsledku toho došlo k neoprávněnému použití prostředků státního rozpočtu a vzniklo tak podezření na porušení rozpočtové kázně výši 696 373,20 Kč.

2 Veřejnosprávní kontrola prostředků poskytnutých z fondů Evropské unie

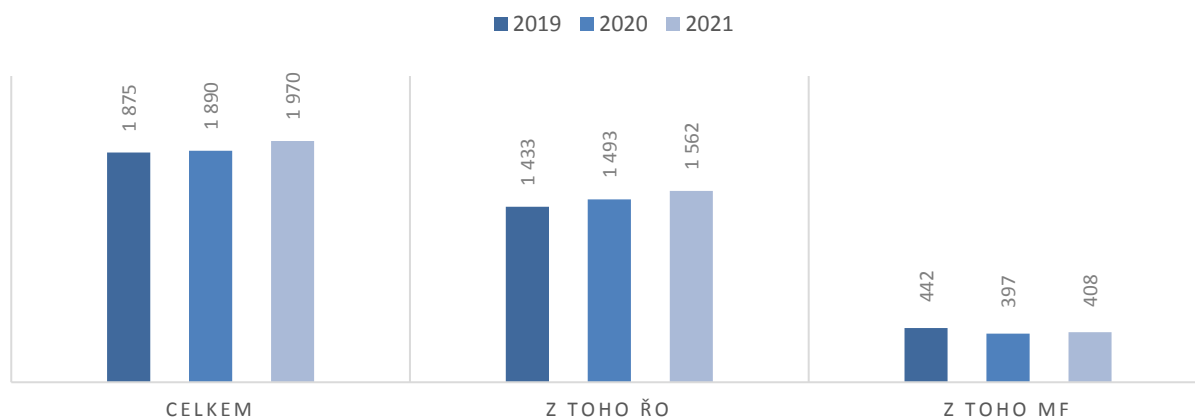
Fondy Evropské unie představují hlavní nástroj realizace evropské politiky hospodářské a sociální soudržnosti. Právě jejich prostřednictvím se rozdělují finanční prostředky určené ke snižování ekonomických a sociálních rozdílů mezi členskými státy a jejich regiony. Subjekty, které se podílí na administraci, kontrole a zprostředkování finančních prostředků z Evropské unie, jsou součástí implementační struktury. Těmito subjekty jsou: řídicí orgány⁴, zprostředkující subjekty, platební a certifikační orgán, auditní orgán a centrální kontaktní bod sítě AFCOS.

V roce 2021 vykonaly řídicí orgány, zprostředkující subjekty a Ministerstvo financí 1 970 veřejnosprávních kontrol prostředků poskytnutých z fondů Evropské unie, z toho

- 1 562 vykonaly řídicí orgány a zprostředkující subjekty v rámci programového období 2014 - 2020⁵,
- 408 vykonalo Ministerstvo financí (auditní orgán a platební a certifikační orgán).

Vývoj počtu veřejnosprávních kontrol prostředků poskytnutých z fondů Evropské unie dle typu subjektu veřejné správy, který kontrolu vykonal, zobrazuje Graf 3.

Graf 3 – Vývoj počtu veřejnosprávních kontrol prostředků z ESI fondů za roky 2019-2021

Z celkového počtu 1 970 veřejnosprávních kontrol prostředků poskytnutých z fondů Evropské unie bylo vykonáno

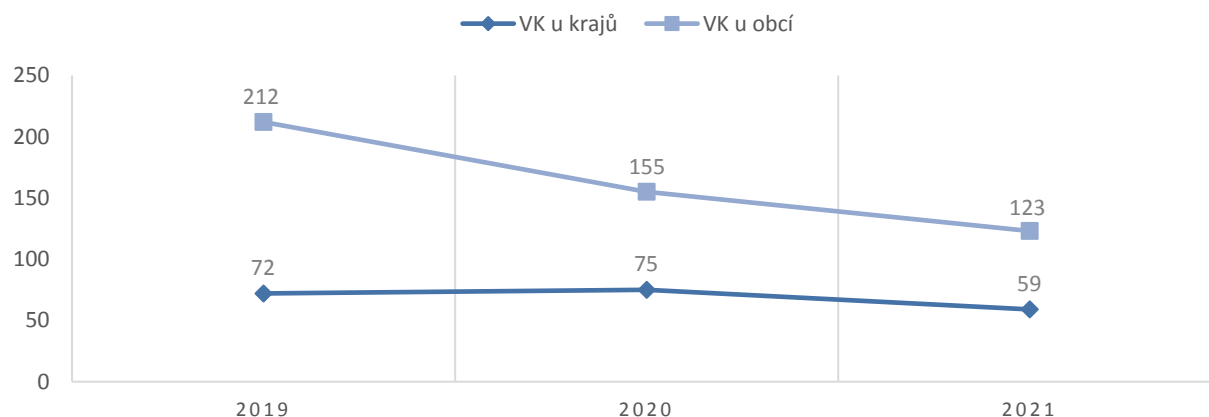
- 123 kontrol u obcí,
- 59 kontrol u krajů.

Vývoj počtu veřejnosprávních kontrol prostředků z ESI fondů vykonaných u obcí a krajů zobrazuje Graf 4.

⁴ Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo pro místní rozvoj, Magistrát hlavního města Prahy, Ministerstvo zemědělství

⁵ Jedná se o kontroly prostředků poskytnutých z Evropských strukturálních a investičních fondů (ESIF). Nejsou zde obsažené kontroly prostředků poskytnutých ze zemědělských fondů nebo fondu migrační a azylové politiky.

Graf 4 – Počet veřejnosprávních kontrol prostředků z ESI fondů vykonaných u ÚSC za roky 2019-2021

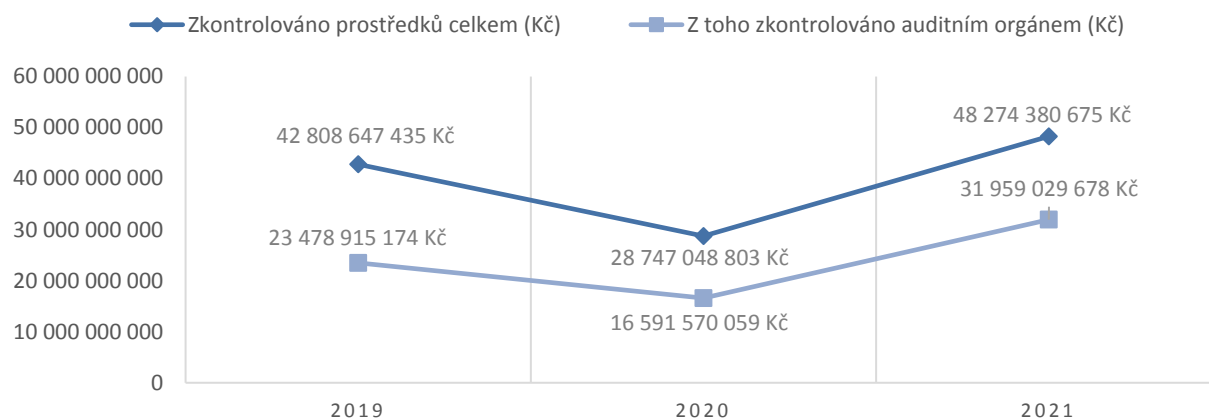
Kontrolní orgány vykonaly 76 % veřejnosprávních kontrol na základě plánu kontrol a 24 % mimo plán kontrol.

Celkem bylo zkontrolováno 48 274 380 675 Kč. Kontrolní orgány odhalily 909 zjištění a identifikovaly korekce ve výši **339 012 525 Kč**, tj. 0,70 % z celkového objemu kontrolovaných prostředků (oproti 0,85 % v roce 2019).

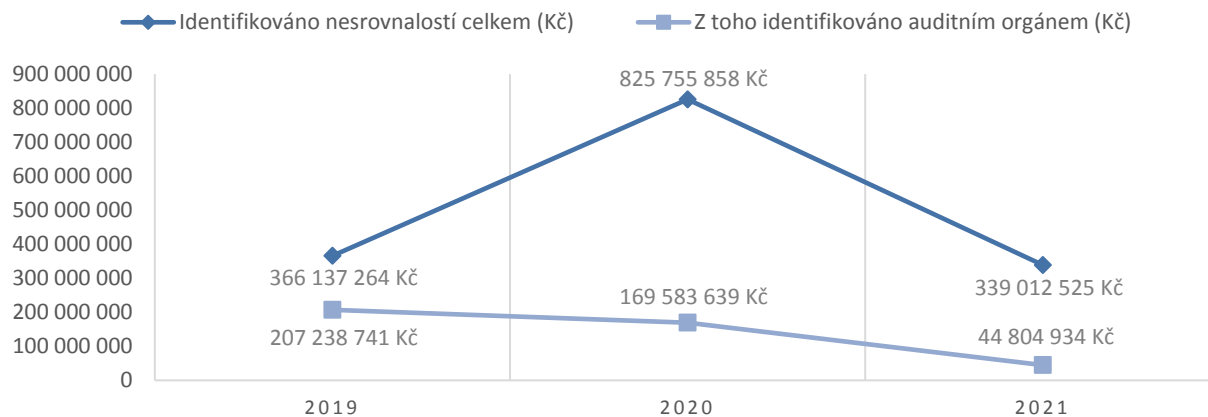
Z toho auditní orgán auditoval prostředky ve výši **31 959 029 678 Kč** a identifikoval nesrovnalosti ve výši **44 804 934,09 Kč**, tj. 0,14 % z celkového objemu auditovaných prostředků.

Vývoj hodnoty zkontrolovaných prostředků, vývoj hodnoty identifikovaných nesrovnalostí a vývoj poměru objemu korekcí ke zkontrolovanému objemu prostředků zobrazují následující grafy Graf 5 - 7.

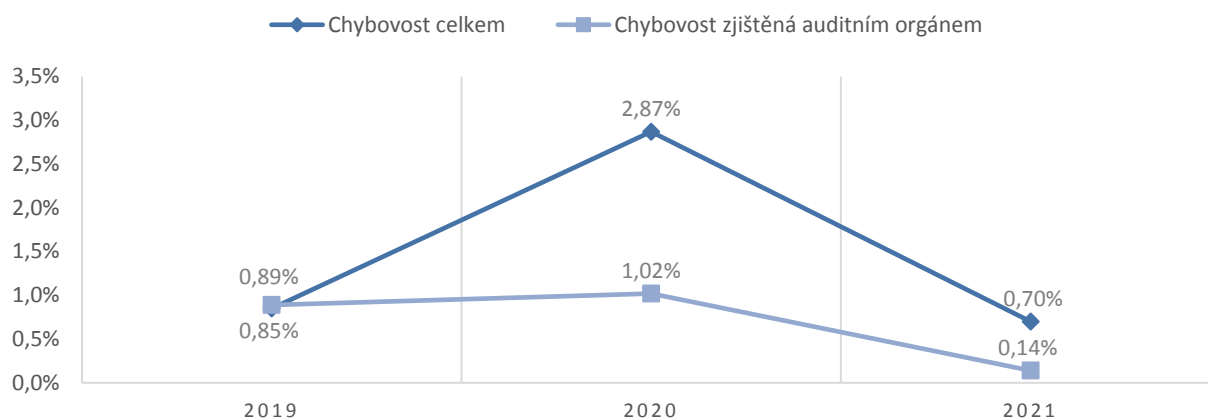
Graf 5 – Vývoj hodnoty prostředků poskytnutých z ESI fondů, které byly předmětem veřejnosprávní kontroly v letech 2019-2021

Graf 6 – Vývoj hodnoty identifikovaných nesrovnalostí u kontrol prostředků poskytnutých z ESI fondů v letech 2019-2021

Graf 7 – Vývoj poměru hodnoty korekcí ke zkontrolované hodnotě prostředků poskytnutých z ESI fondů v letech 2019-2021

Při kontrole prostředků, které byly poskytnuty z fondů Evropské unie, řídicí orgány a zprostředkující subjekty odhalily závažné nedostatky, které spočívaly v

- nezpůsobilosti výdajů,
- nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek (hodnocení nabídek, provádění zakázky),
- nedodržení účelu/cíle projektu.

Nezpůsobilost výdajů patří vedle chyb v účetnictví a nedodržování informačních a propagačních opatření mezi nejčastější zjištění řídicích orgánů a zprostředkujících subjektů.

Ze zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla) vyplývá pro řídicí orgány oprávnění a povinnost realizovat dva druhy opatření v případě, že zjistí neoprávněné použití poskytnutých veřejných prostředků. Prvním z nich je oprávnění řídicích orgánů činit **opatření sloužící k zajištění nevyplacení finančních prostředků** (dle ustanovení § 14e rozpočtových pravidel), a druhým je povinnost řídicích orgánů činit **opatření sloužící k nápravě či vrácení těchto prostředků** tak, aby mohlo být dané pochybení od počátku zhojeno (ustanovení § 14f rozpočtových pravidel).

Pokud dojde k úspěšné realizaci výše uvedených opatření, nevzniká porušení rozpočtové kázně, a tudíž nemusí být zjištění předáno k daňovému řízení ze strany orgánů Finanční správy ČR.

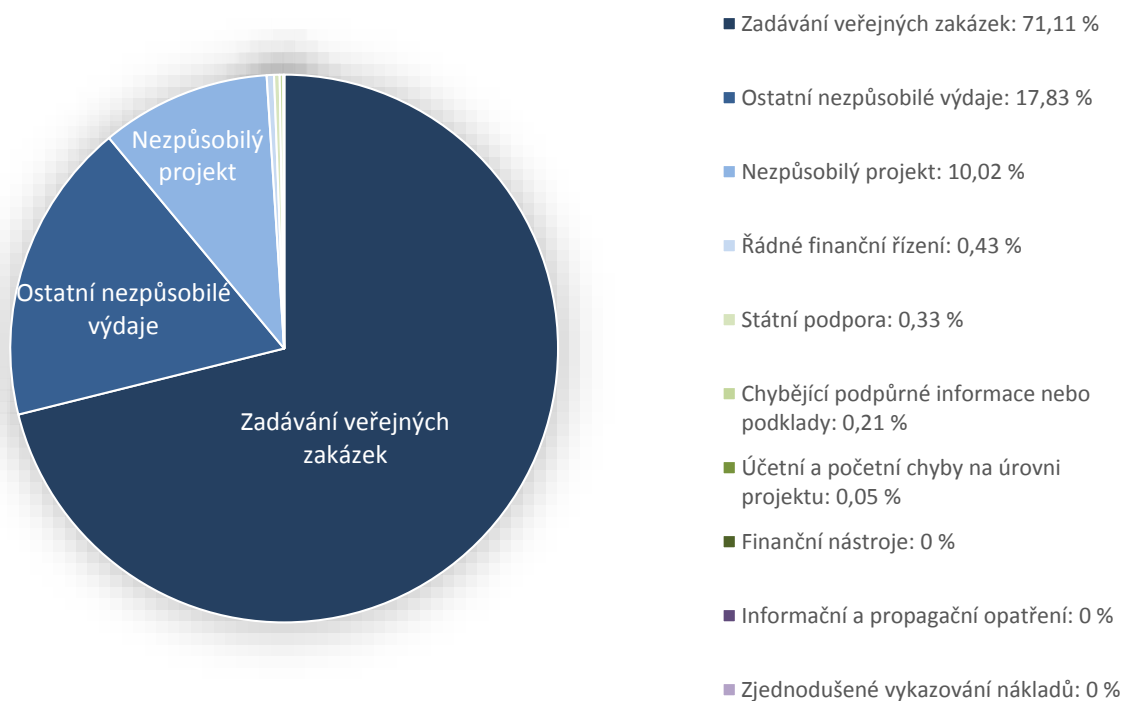
Postupy pro realizaci opatření dle ustanovení § 14e a § 14f rozpočtových pravidel podrobně upravuje Metodický pokyn CHJ č. 14 – Metodika realizace opatření k vypořádání kontrolních zjištění. Celkový přehled aplikovaných opatření a výzev dle usnesení § 14e a § 14f rozpočtových pravidel poskytuje Tabulka 1:

Tabulka 1 – Přehled realizace opatření na základě usnesení § 14e a § 14f rozpočtových pravidel v roce 2021

§ 14e rozpočtových pravidel		§ 14f rozpočtových pravidel	
Počet opatření podle § 14e	987	Počet výzev k nápravě nebo vrácení dle § 14f	1 353
Počet případů, kdy opatření bylo vyhodnoceno jako plně nebo částečně oprávněné	927	Počet případů, kdy bylo na výzvu plněno v plném rozsahu	1 156
Celková částka nevyplacených dotací	253 666 091,50 Kč	Celková částka požadovaná výzvami k vrácení	540 047 239,20 Kč
		Celková částka skutečně vrácená	280 649 458,80 Kč

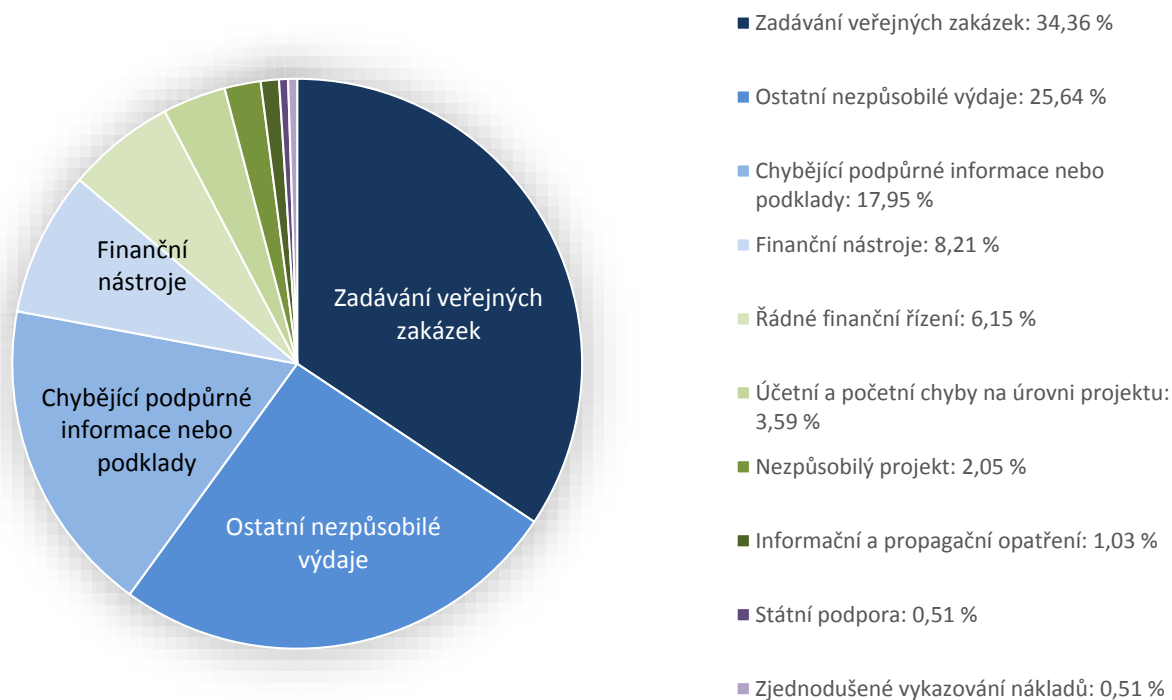
Auditní orgán při kontrole prostředků, které byly poskytnuty z fondů Evropské unie, odhalil závažné nedostatky, které spočívaly téměř ve ¾ případů v nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek (hodnocení nabídek, provádění zakázky). Podíl kategorií zjištění na celkové výši nesrovnalostí dle peněžní částky (podíl dle částky nesrovnalosti) zobrazuje Graf 8. Následující Graf 9 poté zobrazuje podíl kategorií zjištění na celkovém počtu zjištění (podíl dle počtu zjištění).

Graf 8 – Podíl jednotlivých kategorií nesrovnalostí na celkové peněžní výši nesrovnalostí identifikovaných Auditním orgánem u kontrol prostředků poskytnutých z ESI fondů za rok 2021

K nejčastějším zjištěním Auditního orgánu patří chyby při zadávání veřejných zakázek, chybějící podpůrné informace nebo podklady a nezpůsobilost výdajů.

Graf 9 – Podíl jednotlivých kategorií nesrovnalostí na celkovém počtu zjištění identifikovaných Auditním orgánem u kontrol prostředků poskytnutých z ESI fondů za rok 2021

Vybraná zjištění Auditního orgánu

1. Kontrolovaná osoba u veřejné zakázky na stavební práce umožnila podstatnou změnu závazku ze smlouvy na plnění veřejné zakázky. Veřejná zakázka na stavební práce byla kontrolovanou osobou zadávána opakovaně v otevřeném podlimitním řízení. Na základě výsledků zadávacího řízení kontrolovaná osoba rozhodla o výběru nejvhodnější nabídky a zaslala oznámení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky všem účastníkům. Z finančních důvodů kontrolovaná osoba nemohla s vybraným uchazečem podepsat smlouvu o dílo. Mezi původním a opakovaným vyhlášením veřejné zakázky došlo k navýšení ceny zakázky, které bylo způsobeno rostoucími cenami stavebních materiálů, a v daném konkrétním případě byl největší rozdíl u ocelových konstrukcí mostů, který představoval navýšení o cca 25 mil. Kč. Kontrolovaná osoba přistoupila k podpisu smlouvy o dílo a současně ke změně termínu realizace zakázky. Auditní tým posoudil důvody, které vedly kontrolovanou osobu k předmětné změně, a dospěl k závěru, že nebyly naplněny podmínky pro použití § 222 odst. 6 zákona o zadávání veřejných zakázek. Kontrolovaná osoba nejednala s náležitou péčí.
2. V rámci auditu bylo zjištěno, že kontrolovaná osoba nedodržela cíl projektu resp. cíl programu „Úspory energie“. Investice nebyla dokončena v termínu realizace projektu, z tohoto důvodu neměla kontrolovaná osoba možnost si nárokovat proplacení finančních prostředků. Současně kontrolovaná osoba neprokázala realizaci stavebních prací dle uskutečněného výběrového řízení. Auditní tým zjistil, že nelze s jistotou potvrdit, zda byly všechny položky realizovány v plném rozsahu a zda vykázané výdaje souhlasí s aktivitami projektu a jestli výdaje odpovídají aktivitám realizovaným v daném monitorovacím období. Například bylo zjištěno osazení zcela jiného typu kotle do topné soustavy na spalování uhlí/dřevo. Fakturovaný kotel nebyl v době realizace projektu dodán ani instalován. Dále

bylo zjištěno nedodělení vnějších obvodových stěn po instalaci tepelné izolace, přesto došlo k jejich fakturaci.

3. Kontrolovaná osoba nepostupovala v souladu s § 18 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek, když do předpokládané hodnoty veřejné zakázky nezahrnula hodnotu všech plnění, resp. nezadávala veřejné zakázky v odpovídajícím zákonném režimu. Kontrolovaná osoba realizovala tři veřejné zakázky malého rozsahu na stavební práce formou uzavřené výzvy. Smlouvy o dílo byly uzavřeny se stejným dodavatelem. Dle auditorského týmu předměty veřejných zakázek vykazovaly znaky jednoho funkčního celku. Veřejné zakázky měly předmět plnění, který na sebe přímo navazuje (resp. vychází z jedné projektové dokumentace) a tvoří svým záměrem funkční celek. Jednotlivá plnění jsou tedy součástí jednoho celkového záměru zadavatele. Dle auditorského týmu došlo k umělému rozdělení veřejné zakázky.

Centrální kontaktní bod sítě AFCOS (Ministerstvo financí) předal v roce 2021 Evropské komisi - Evropskému úřadu pro boj proti podvodům 370 případů nových nesrovnalostí zjištěných v rámci implementace evropských fondů za všechna programová období, včetně oblasti společné zemědělské politiky. Souhrnná částka dotčená nesrovnalostí v roce 2021 činila 36 329 827 EUR.⁶

Tabulka 2 – Vývoj hlášení nesrovnalostí Evropské komisi v letech 2019-2021

	Počet nahlášených nesrovnalostí	Částka dotčená nesrovnalostí (v EUR)
2019	281	41 785 853 EUR
2020	245	17 815 070 EUR
2021	370	36 329 827 EUR

⁶ Částka dotčená nesrovnalostí, kterou vykazuje Ministerstvo financí Evropské komisi, neodpovídá částce korekcí, které identifikovaly kontrolní orgány. Rozdíl je způsoben zejména tím, že částka nesrovnalostí se týká všech programových období, všech fondů a oblasti společné zemědělské politiky, kdežto uváděné částky korekcí se týkají jen programového období 2014-2020 a fondů, které pro hlášení nesrovnalostí používají informační systém MS2014+. Dále je třeba upozornit, že předmětem hlášení Evropské komisi jsou pouze případy, kdy příspěvek z evropských fondů přesáhne 10 000 EUR.

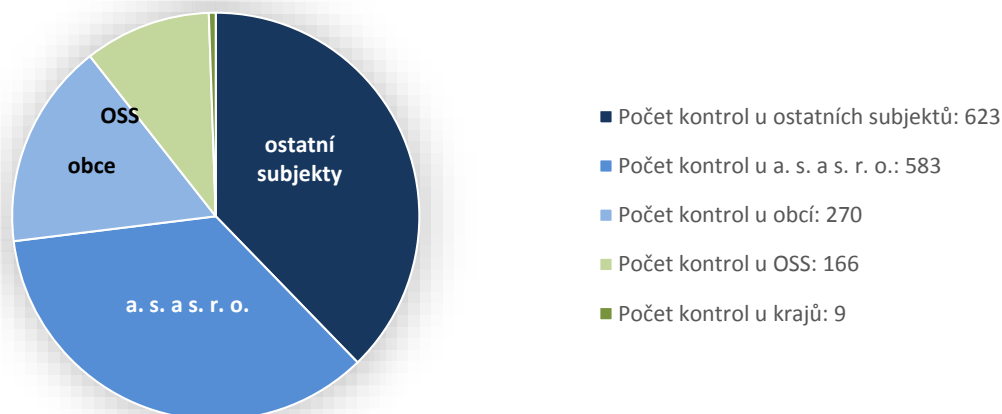
3 Kontrola v oblasti porušení rozpočtové kázně ze strany finančních úřadů

V rámci správy odvodů za porušení rozpočtové kázně provádějí finanční úřady kontrolní činnost, jejíž součástí je prověřování skutečností zakládajících povinnost zaplatit odvod za porušení rozpočtové kázně a penále za prodlení s odvodem. Kontrolní činnost mohou finanční úřady vykonávat na základě vlastní vyhledávací činnosti nebo na základě zaslanych podnětů. O odvolání proti rozhodnutí finančních úřadů rozhoduje Odvolací finanční ředitelství.

V roce 2021 finanční úřady vykonaly 1 651 daňových kontrol veřejné finanční podpory, z toho

- 789 daňových kontrol veřejné finanční podpory z národních prostředků a
- 862 daňových kontrol veřejné finanční podpory z prostředků fondů Evropské unie.

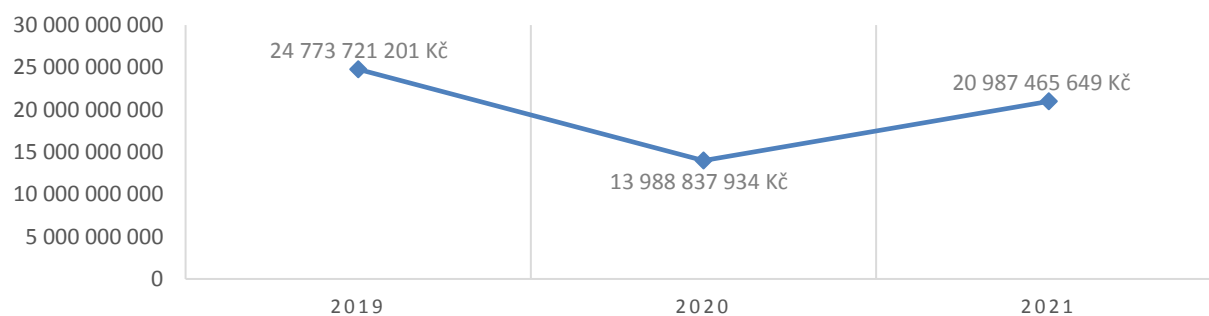
Graf 10 – Přehled subjektů, u kterých vykonaly finanční úřady daňovou kontrolu, dle právní formy za rok 2021

Správu odvodů za porušení rozpočtové kázně vykonávalo 423 zaměstnanců orgánů Finanční správy ČR.

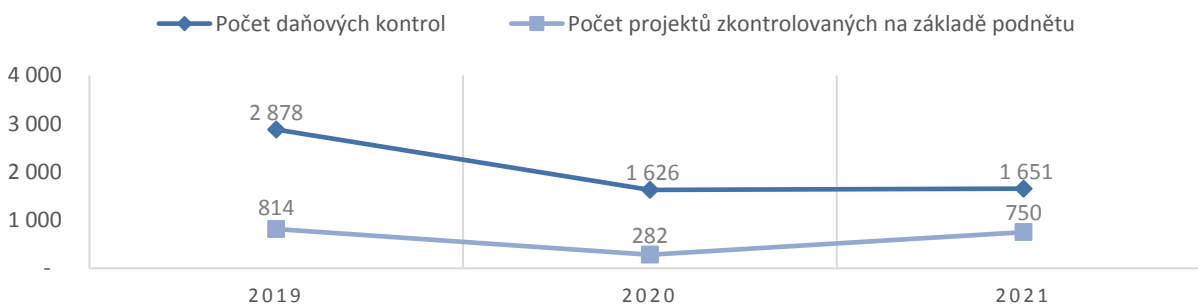
Celkem finanční úřady provedly kontrolu prostředků v objemu 20 987 465 649 Kč. Vývoj zkontrolovaného objemu finančních prostředků zachycuje Graf 11.

Graf 11 – Vývoj objemu prostředků zkontrolovaných finančními úřady v letech 2019-2021

Na základě vlastní vyhledávací činnosti finanční úřady zkontrolovaly 1 857 projektů, 750 projektů bylo zkontrolováno na základě podnětu.

Graf 12 – Vývoj počtu daňových kontrol uskutečněných finančními úřady a vývoj počtu projektů zkontrolovaných na základě podnětu v letech 2019-2021

Nejčastěji finanční úřady odhalily nedostatky, které spočívaly v

- pochybení v oblasti veřejných zakázek (neprovedení výběrového řízení, porušení zákazu diskriminace, netransparentnost, střet zájmu, nedodržení požadované úrovně uveřejnění, neoprávněné dělení předmětu veřejné zakázky, nerozdělení předmětu veřejné zakázky na části, použití jednacího řízení bez uveřejnění, provedení podstatných změn smlouvy),
- nezpůsobilost výdajů/výdaje neodpovídající účelu poskytnutých prostředků,
- nevrácení nevyčerpaných prostředků poskytovateli,
- nedodržení udržitelnosti projektu a neprokázání následného provozu.

Finanční úřady vydaly 1 882 platebních výměrů, z toho

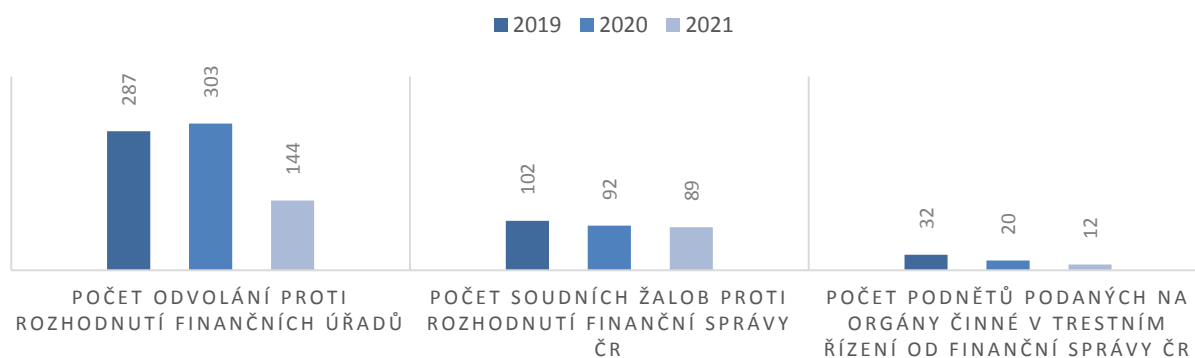
- 948 na odvod za porušení rozpočtové kázně a
- 934 na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně.

Celkově byly uloženy odvody za porušení rozpočtové kázně ve výši 389 130 000 Kč a penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 275 080 000 Kč.

Proti rozhodnutí finančních úřadů bylo podáno 144 odvolání. Proti rozhodnutí orgánů Finanční správy ČR bylo podáno 89 soudních žalob a kasačních stížností.

Na základě kontroly orgánů finanční správy bylo podáno 12 podnětů na orgány činné v trestním řízení jako podezření na spáchání trestného činu. Vývoj počtu odvolání, soudních žalob a podnětů na orgány činné v trestním řízení jako podezření na spáchání trestného činu shrnuje Graf 13.

Graf 13 – Vývoj počtu odvolání, soudních žalob a podnětů na orgány činné v trestním řízení v letech 2019-2021

4 Vnitřní kontrolní systém

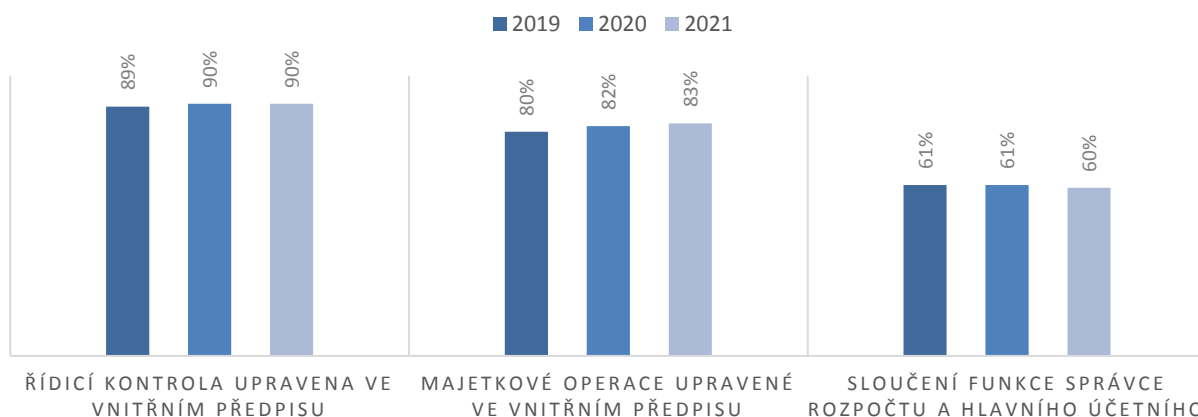
V každém orgánu veřejné správy musí být zaveden vnitřní kontrolní systém, tj. vnitřní kontrola, která je integrální součástí řízení orgánu veřejné správy. Vnitřní kontrolní systém se skládá z řídicích a kontrolních mechanismů a interního auditu. Řídicím a kontrolním mechanismem se rozumí jakékoli opatření nebo postup přijatý za účelem poskytnutí přiměřeného ujištění, že rizika související zejména s hospodařením s veřejnými prostředky jsou ošetřena. Z hlediska ochrany veřejných prostředků je nejrizikovější realizace příjmových a výdajových operací, proto zákon přesně stanoví pravidla schvalování výdajových a příjmových operací formou řídicí kontroly.

V souladu s ustanovením § 28 zákona o finanční kontrole se interní audit zaměřuje na hodnocení vnitřního kontrolního systému v organizaci tím, že poskytuje informace, hodnocení, analýzy, doporučení a konzultace pro efektivní plnění jejich úkolů. Současně pak interní audit poskytuje ujištění o tom, že organizace si je vědoma rizik, kterým je vystavena, a zvládá je.

Schvalovací procesy jako základ řídicího a kontrolního systému

90 % vykazujících orgánů veřejné správy upravuje schvalovací procesy řídicí kontroly ve vnitřním předpisu a 83 % vykazujících orgánů veřejné správy upravuje ve vnitřním předpisu specificky schvalovací procesy u majetkových operací (jedná se mezitím o velmi mírný nárůst). Meziroční vývoj procentuálního počtu orgánů veřejné správy, které upravují řídicí kontrolu a majetkové operace ve vnitřních předpisech, zobrazuje Graf 14.

Graf 14 – Vývoj procentuálního počtu orgánů veřejné správy, které upravují řídicí kontrolu a majetkové operace ve vnitřních předpisech a vývoj procentuálního počtu orgánů, které sloučily funkci správce rozpočtu a hlavního účetního v letech 2019-2021

Ministerstvo financí v rámci své metodické činnosti jednoznačně **doporučuje upravit schvalovací procesy řídicí kontroly a majetkových operací ve vnitřních předpisech zejména u organizací, které jsou vnitřně dále členěny na útvary**. Kromě jedné organizační složky státu nemají schvalovací postupy ve vnitřních předpisech upraveny pouze obce, dobrovolné svazky obcí a příspěvkové organizace. U nejmenších obcí, dobrovolných svazků obcí a příspěvkových organizací není vytvoření vnitřních předpisů pro nastavení vnitřního kontrolního systému a pro řízení souvisejících rizik zásadní. Nicméně větším obcím, zejména městům se úprava schvalovacích procesů ve vnitřním předpisu doporučuje. Ministerstvo financí **poskytuje v této oblasti metodickou podporu a vydalo v roce 2021 za tímto účelem Metodický pokyn CHJ č. 21 – Vzorová**

směrnice o finanční kontrole pro orgány veřejné správy⁷, který navázal na již v minulosti vydané vzorové směrnice pro obce, dobrovolné svazky obcí a příspěvkové organizace.

60 % vykazujících orgánů veřejné správy v rámci schvalovacích procesů sloučilo funkci správce rozpočtu a hlavní účetní (podíl je mírně nižší než v předchozím roce, vývoj je znázorněn v Grafu 14). Opět se jedná zejména o malé obce, dobrovolné svazky obcí, některé městské části a malé příspěvkové organizace, ale také některé organizační složky státu, které nejsou správci kapitoly.

Sloučit funkce správce rozpočtu a hlavní účetní lze přitom podle zákona o finanční kontrole jen v případech, kdy je to odůvodněno malou pravděpodobností výskytu nepřiměřených rizik pro hospodaření s veřejnými prostředky, zejména v návaznosti na povahu činnosti orgánu veřejné správy, stanovené úkoly, stupeň obtížnosti finančního řízení, strukturu a počet zaměstnanců. Sloučení funkce je přípustné zejména u malých obcí a malých organizací, které nemají dostatek zaměstnanců a výdajové operace realizují jen za účelem zajištění vlastního provozu. **To však není případ organizačních složek státu, u nichž by tyto funkce s ohledem na související rizika být sloučeny jednoznačně neměly.**

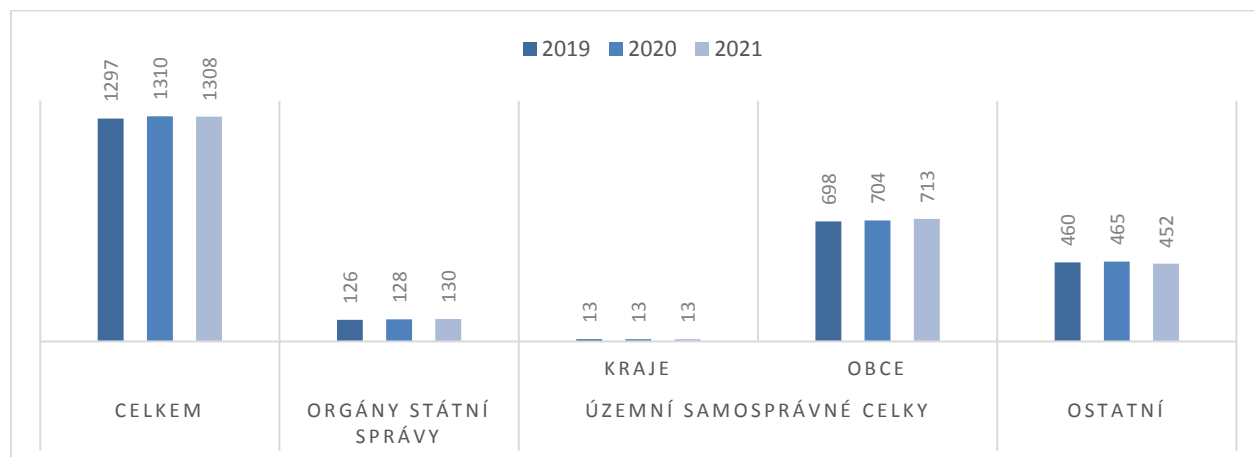
Interní audit

1 308 orgánů veřejné správy zřídilo funkci interního auditu, z toho

- 130 organizačních složek státu,
- 713 obcí, 13 krajů + hlavní město Praha,
- 452 ostatních orgánů veřejné správy.

Vývoj počtu orgánů veřejné správy, které zřídily funkci interního auditu, zobrazuje Graf 15.

Graf 15 – Vývoj počtu orgánů veřejné správy, které zřídily funkci interního auditu v letech 2019-2021

Ve veřejné správě bylo u orgánů, které zřídily útvar interního auditu nebo pověřily výkonem interního auditu zaměstnance, **vykonáno 3 993 auditů**, z toho

- 579 vykonaly organizační složky státu,

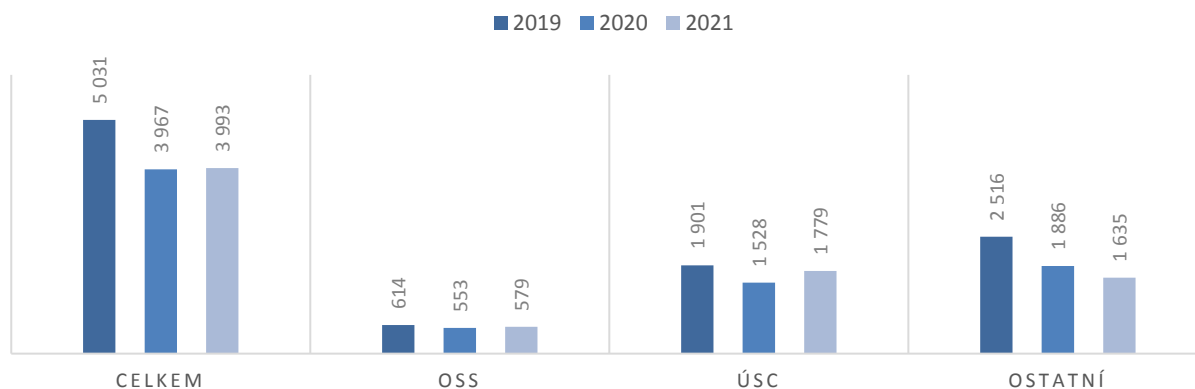
⁷ Metodické materiály jsou dostupné na webové stránce:

https://www.mfcr.cz/cs/legislativa/metodiky?p=1&t2_2=Harmonizace%20finan%c4%8dn%c3%adho%20%c5%99%c3%adzen%c3%ad%20-%20metodiky

- 1 779 vykonaly územní samosprávné celky,
- 1 635 vykonaly ostatní orgány veřejné správy.

Vývoj počtu vykonaných auditů u orgánů, které zřídily útvar interního auditu nebo pověřily výkonem interního auditu zaměstnance, zobrazuje Graf 16.

Graf 16 – Vývoj počtu vykonaných interních auditů podle typu subjektu v letech 2019-2021

Meziročně se jedná o nepatrný nárůst počtu interních auditů. Výraznější nárůst byl patrný u územních samosprávních celků (14 %), naopak pokles byl zaznamenán u ostatních orgánů veřejné správy (13 %).

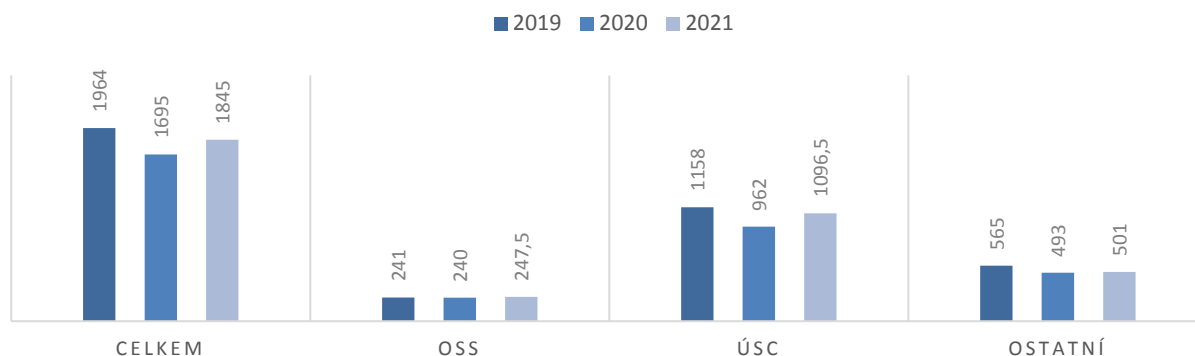
Z těchto interních auditů bylo 86,5 % vykonáno na základě plánu a 13,5 % mimo plán interního auditu. Poměr plánovaných interních auditů je v čase stabilní. Mimořádné (neplánované audity) provedlo 282 subjektů, z toho ve většině případů (170) se jednalo o provedení pouze jednoho auditu mimo plán.

Průměrný roční přepočtený počet zaměstnanců, kteří vykonávali interní audit, byl u orgánů, které zřídily útvar interního auditu nebo pověřily výkonem interního auditu zaměstnance, 1 845, z toho

- 247,5 u organizačních složek státu (tj. 1,9 osob/organizaci),
- 1 096,5 u územních samosprávních celků (1,5 osob/organizaci),
- 501 u ostatních orgánů veřejné správy (1,1 osob/organizaci).

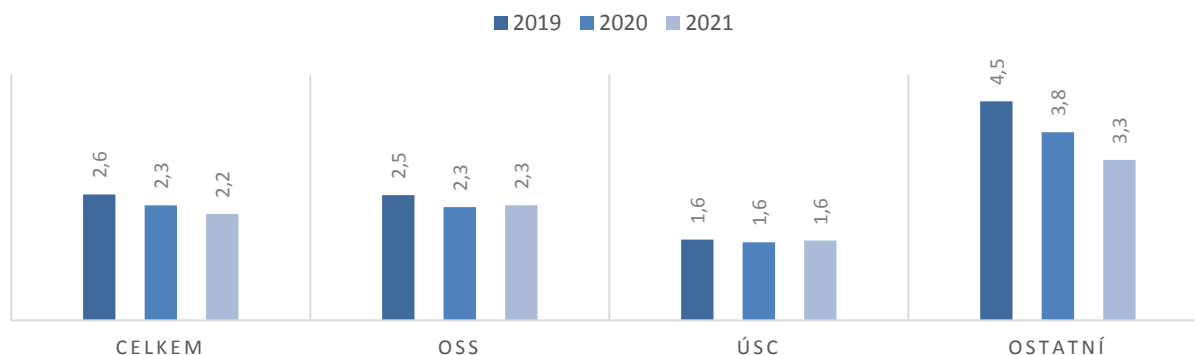
Vývoj ročního přepočteného počtu zaměstnanců, kteří vykonávali v orgánech veřejné správy interní audit, je znázorněn v Grafu 17.

Graf 17 – Vývoj ročního přepočteného počtu zaměstnanců, kteří vykonávali interní audit v letech 2019-2021

V průměru vychází na jednoho přepočteného zaměstnance 2,2 vykonaného auditu ročně, přičemž tento ukazatel je podstatně nižší u územních samosprávných celků (1,6 vykonaného auditu na zaměstnance) a výrazně vyšší u ostatních orgánů veřejné správy (3,3 vykonaného auditu na zaměstnance). Vývoj poměru počtu vykonaných interních auditů na jednoho přepočteného zaměstnance shrnuje Graf 18.

Graf 18 – Vývoj poměru počtu vykonaných interních auditů na jednoho přepočteného zaměstnance dle typu subjektu veřejné správy v letech 2019-2021

Interní audit odhalil závažné systémové nedostatky v/ve

- nastavení a výkonu finanční kontroly (vnitřní kontrolní systém a řídicí kontrole),
- vnitřních předpisech,
- dodavatelsko-odběratelských vztazích,
- nakládání s majetkem.

Nejčastější zjištění interního auditu byla v následujících oblastech

- vnitřní předpisy,
- nastavení a výkonu finanční kontroly (vnitřní kontrolní systém a řídicí kontrola),
- nakládání s majetkem.

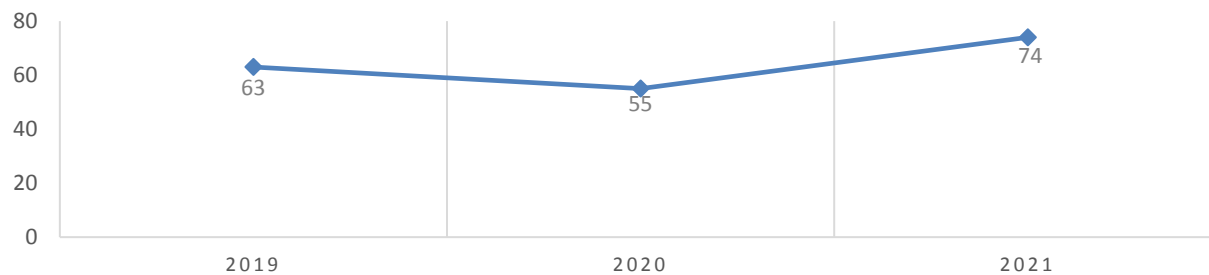
69 % orgánů veřejné správy, které zřídily funkci interního auditu, upravuje postavení interního auditu ve vnitřním předpisu. 54 % orgánů veřejné správy, které zřídily funkci interního auditu, upravuje ve vnitřním předpisu i proces výkonu interního auditu. V obou případech došlo k nárůstu oproti letům 2020 a 2019. Ministerstvo financí pro tyto účely vydalo v roce 2018 Metodický pokyn CHJ č. 5 Statut interního auditu a Metodický pokyn CHJ č. 6 – Manuál interního auditu.

74 orgánů veřejné správy uvedlo, že bylo provedeno externí hodnocení kvality interního auditu, z toho

- 50 orgánů veřejné správy v plném rozsahu externím subjektem,
- 11 orgánů veřejné správy sebehodnocením s nezávislým externím potvrzením,
- 13 orgánů veřejné správy jinak.

Vývoj počtu provedených externích hodnocení kvality v čase znázorňuje Graf 19.

Graf 19 – Vývoj počtu provedených externích hodnocení kvality za roky 2019-2021

Provedení hodnocení kvality interního auditu Ministerstvo financí orgánům veřejné správy alespoň jednou za 5 let doporučuje. Návod pro nastavení systému hodnocení kvality interního auditu v orgánech veřejné správy je obsažen v Metodickém pokynu CHJ č. 20 – Hodnocení kvality interního auditu v orgánech veřejné správy, který Ministerstvo financí vydalo v roce 2021.